

at kunne faae Sendingen ihænde. Lør man ikke løbe Risikoen med saadanne forud giwne Kvitteringer eller med uden Garanti at sende større Pengebeløb, maa man selv reise til Postkontoret, hvormed der er forbundet megen Uleilighed, Tidsspilde og Bekostning. Andragerne holde sig forvissede om, at Postrekvensen der paa Stedet er saa stor, at en Postexpedition vil kunne bære sig, og formene derfor, at deres Andragende ikke er ubegrundet eller urimeligt, og anbefale det til Rigsdagens Velwillie.

Udvalget foreslaar Andragendet henvist til Indenrigsministeren.

15. Fra Mølleier A. B. Petersen af Roust Mølle om Erstatning for en bortfalden Ret til at hæve Bropenge m. m. (Indbragt den 6te Januar 1882 af Folkethingsmanden for Ribe Amts 2den Valgfreds, Svind).

Ifølge Andragendet kjøbte Andrageren i Aaret 1846 Roust Mølle med alle dens Rettigheder og navnlig dens Ret til, efter udstedt Bevilling, at maatte hæve Bropenge af tvende ved Møllen værende Broer, saalænge Landeveien gik over dem, og da denne nu er anlagt som Chaussée og gaar i den gamle Veilinie over begge Broer, formener han, at Rettigheden til Bropenge er Monopol. Ministeriet har imidlertid „ved Forandringen af Møntsystemet“ frataget ham denne Rettighed, uden at give ham nogen Erstatning for det store Tab, han derved har lidt. Han anker derhos over, at Veivæsenet forrige Sommer har flyttet den ene Bro og derved tvunget ham til at sætte et nyt Sluseværk, hvorved der er forarsaget ham en Udgift af 1,000 Kr. foruden et Tab af 1,000 Kr. ved det tidligere Sluseværk. Han mener, at hans Ret til at erholde Erstatning er ligesaa berettiget som andre Mølleieeres, hvem en saadan er bleven tilstaaet; men han har i omtrent 6 Aar uden noget Resultat forhandlet med Amtet og Kommunen om at erholde Godtgjørelse for Tab af Bropenge, for Bedligholdselse i 6 Aar af Bromaterialier og for disses Forringelse ved den offentlige Passage, hvilket han i Alt anslaar til 26,000 Kr. Til at gaa Rettens Vej og sagsøge Ministeriet har han ikke Raad, hvorfor han beder Rigsdagen komme sig til Hjælp og tage Sagen under Overveielse og i sin Haand, for at han kan faae fuld Godtgjørelse for dem ham fratagne Ret.

Udvalget finder ikke Anledning til at gjøre nogen Indstilling.

16. Fra Husmand Lars Hansen i Engelstrup om Understøttelse som Invalid. (Indbragt den 7de Januar 1882 af Folkethingsmanden for Odense Amts 6te Valgfreds, Søjmark).

Andrageren forebringer, at han, der blev indkaldt som Soldat i 1848 og har deltaget i Slagene ved Dybbøl, Fredericia og Isted, fik i det sidstnævnte Slag et Studskaar i den venstre Side, der gjorde ham uskikket til Krigstjeneste. Han erholdt derefter en Understøttelse paa 36 Rd. i Aarene 1853—56, og da den derefter ophørte, henvendte han sig til Invalidebestyrelsen om Hjælp, men forgjæves. Han eier et Hus paa Engelstrup Bys Mark, hvortil hører 3 Tdr. Land tilbels maa-delig Jord, og i hvilket han skylder 1,400 Kr. Han har havt 5 Børn at forsyge, hvilket er faldet ham vanskeligt, da han stadig har havt Besvær af den ham i Krigen tilføjede Skade og derfor ikke har kunnet udføre det strengere Bondearbejde, hvortil han udelukkende har været henvist, da han ingen anden Haandtering har lært. Han er nu 59 Aar gammel og med Alderen tiltager hans Svagthed, saa at han ikke selv kan dyrke sin Jord. Han ser derfor kun en sørgelig Fremtid imøde for sig og Familie, da han nødig vil ty til Fattigvæsenet, og andrager derfor om, at Folkethinget vil hjælpe ham til at erholde en liden Understøttelse.

Da det ikke ses, at Andrageren har henvendt sig til Finansministeren, gjør Udvalget ingen Indstilling.

17. Fra Elektriker, forhenværende Telegrafist ved Statstelegrafen Edward Julius Lauritzen af Kjøbenhavn om en Understøttelse. (Indbragt den 7de Januar 1882 af Folkethingsmanden for Kjøbenhavns 1ste Valgfreds, Nimestad).